

Komandi partur

Meðan Hanna er í London brestir fyrri heimsbardagi á. Hanna kom aftur til Føroya, men tað var ikki bara sum at siga tað.

um eina heilt aðra tilveru, sum var so frálík í mun til hana í Klaksvík. Tað vardi heldur ikki leingi, fyrr enn hon skrivaði, at hon var blivin forlovað við “en pragtfuld ung mand.” Hann var barberur og hevði egna rakistovu í Århus.

Hanna fór sjálv niður

Nú slapp eg endiliga upp í part. Ein dagin í 1908 fekk eg bræv frá prestinum um at koma til Danmarkar. Hann nevndi tann ávísadagin, eg skuldi fara niður við ferðamannaskipi. Hann skuldi sjálvur koma ímóti mær í Keyp-

Í seinasta parti var ein skeiv mynd av brøðrunum hjá Honnu, Joen Paula og Hans Paula. Hetta er tann rætta myndin.

mannahavn. Hetta riggaði alt, sum tað skuldi.

Vit tóku tok til Århus og sigldu víðari til Helgenes, sum er ein hálvoyggj sunnast á Djurslandi. Lena systir tók ímóti mær í Århus. Hon arbeiddi hjá einum týskum fíggarfrøðingi. Kona hansara hevði sagt við Lenu, at hon kundi saktans hava meg búgvandi í nakrar dagar, so at eg kundi síggja Århus og eina einastandandi framsýning í býnum. Henda framsýning var av fólki og lutum í Vestur India og Sct. Thomas, sum Danmark tá átti. Hetta var fyrstu ferð, eg sá eitt svart menniskja, so tað var eitt stórt upplivilsi hjá mær.

Tá ið eg hevði havt tveir frálíkar dagar í Århus, fór eg til Helgenes. Hetta var rættiliga úti á landinum. Men her fann eg skjótt vinkonur, tí prestakonan bjóðaði ofta ungum gentum í prestagarðin, tí tey áttu eingi børn sjálvi. Eg haldi vist, at prestakonan keddi seg. Men hon var listamálar. Eg veit,

Prestagarðurin í Helgenes hagar fyrst Lena kom og seinni Hanna.

at hon hevði listaframsýning á Charlottenborg og eisini í Århus. Tá ið eg keddi meg, bað hon meg altíð fara út í náttúruna. Hon helt, at her kundi eg finna so nógv, sum gjørdi meg glaða, og tí havi eg lært nógv av. Prestakonuna kallaðu vit “lille mor”.

Brúdleyp

Nú skuldi eisini vera brúdleyp. Lena og Kristian skuldu vígast í Helgenes kirkju av Heilman presti. Foreldrini hjá Kristiani hildu eitt vakurt brúdleyp, har presturin og konan vóru við. Eg var ógvuliga fegin vegna systur mína.

Eg vildi eisini til Århus, tí eg vildi forvinna eitt sindur av peningi. Hon skaffaði mær pláss í Århus hjá fólki, sum hon kend. Har fekk eg 30 krónur um mánaðin. Tað vóru nógvir pengar tá í tíðini. Eg var har um eitt ár, men so vildi eg sleppa til Keypmannahavnar. Har var mín besta vinkona, sum var keypmansdóttir úr Klaksvík. (Man nakar lesari vit, hvør ið hetta

var?) Vit vóru saman hvørja ferð, vit høvdu ein frídag, men eg hevði ongantið frí. Vinkonan, sum var ógvuliga umhugsin, segði, at tí skuldi eg ikki finna meg í. Hon segði, at vit skuldu finna eitt annað pláss.

Og eg skal lova fyri, at eg fekk “alletiders” pláss í eini stórari hvítari villa í Amaliegade, ikki langt frá Amalienborg. Tey, eg arbeiddi hjá, vóru jødar og vóru praktfull menniskju.

Eg hevði eitt gott kamar, og frúan var veruliga fitt á allan hátt. Tá ið tey høvdu lisið dagsins ávís, varð hon altíð lögð inn á mitt kamar. Her las eg eitt kvøld, at søkt varð eftir “pæn ung pige” at arbeiða í London. Nærri fekst at vita við at venda sær til doktor Larsen í Vestergade. Eg fór hagar og segði teimum, at eg kundi væl hugsað mær at søkja hetta plássið. Eg prátaði við frú Larsen í ein tíma. Hon segði millum annað, at fleiri gentur høvdu søkt hetta plássið, men eg skuldi fáa tað. Hon helt, at eg hóskaði væl til systur

hennara, og glað var eg. Hesar systur vóru dótur tann mannin, Aller, sum stovnaði blaðið Familie Journal í 1877.

være stolt af.

Tað hevur verið roynt at fáa hendur á hesi bók, men tað er ikki eydnast.

Hanna kom at tæna í Amaliegade nærindis Amalienborg

Familie Journal og Føroyar

Her kann vera áhugavert at skoyta uppí eitt annað samband, sum Familie Journal hevði við Føroyar. William Heinesen skrivaði um ommubeiggja sín. Jørgen Poul Jacobsen (1852-1936), sum eisini var pápabeiggi rithøvundan Jørgen Frantz Jacoben, m.a.:

Han var en Slags Huspoet hos Familien Aller (stifter af Familie Journalen) med hvilken han gennem gamle Carl Allers kone, Laura, havde slægtlige relationer. På det Allerske Landsted Sophienholm i Lyngby var både han og Søsteren Fanny hyppige og velsete Gæster, og den familiekære Carl Aller lod Onkel Pouls Lejlighedsdigte samle i en statelig udgave med talrige Fotografier af Allerske Konfirmanter, Brude og Sølvbrudepar og Jubilanter. På bindet af denne smukke Bog er et morsomt og distingveret Billede af Onkel Poul i Kjole og Hvidt i færd med at slaa paa Dessertglasset. Det var et værk, Onkel Poul med rette kunde

Fer til London

So varð ásettur tann dagurin, tá ið eg skuldi fara til London. Frú Larsen og maðurin skuldu koma við mær á jarnbreytastøðina í Keypmannahavn, tí tey skuldu gjalda mín ferðaseðil til London. Men nú fekk eg ilt í búkin, tí nú skuldi eg heim og siga frúuni frá, at eg fór úr plássinum. Men eg fekk sagt tað upp á ein penan máta. Tá segði frúan, at hon hevði júst tosað við mann sín um, at tey vildu senda meg á húsarhaldsskúla at læra fina matgerð. Men eg helt fast við mitt.

Ískoyti: Í seinasta parti var mynd av Ludvig Kjelnæs og abbasoninum, sum báðir vóru limir í sóknarstýrinum í Klaksvík. Abbasonurin varð ikki nevndur við navni, men tey flestu vita, at hetta er Kári.

Floru Heilmann og málningar hjá henni